Πιστεύω στο Χριστό! Πόσο; (Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 19 Μαρτίου, 2024

Ἀνέκαθεν, καλοί μου φίλοι, ὑπῆρχε ὁ ἑξῆς προβληματισμός. Γιατί οἱ νέοι δὲν ἐκκλησιάζονται κι ἀκόμη περισσότερο γιατί δὲν βιώνουν τὴν ἐν Χριστῷ ζωή; Πιστεύουν στὸν Θεό, παραδέχονται ὡς μοναδικὸ καὶ ἀνυπέρβλητο τὸν Χριστό, σέβονται τὴν Ὀρθοδοξία. Ὡς ἐκεῖ ὅμως!

Φαίνεται καὶ στὶς δημοσκοπήσεις αὐτὸ ξέρετε... Μάλιστα μία ἀπ' αὐτὲς εἶναι πολὺ ἀποκαλυπτική. Ἀναφέρει ὅτι τὸ 90% πιστεύει στὴν ὕπαρξη τοῦ Θεοῦ, ὅτι σχεδὸν τὸ 70% ἐμπιστεύεται τὴν Ἐκκλησία ὡς ἕνα σημαντικὸ θεσμὸ καὶ πὼς τὸ 5% δέχεται ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη ζωὴ ἐμπνέει τὴ ζωή του! Λίγο ὥς πολὺ τὸ ἴδιο ἐπαναλαμβάνεται κατὰ καιρούς. Προσέξτε το καὶ θὰ δεῖτε ...

Ἄλλους αὐτὴ ἡ εἰκόνα τοὺς ἐνθουσιάζει. Πολλοὶ μιλᾶνε γιὰ ἐπιστροφὴ τῆς νεολαίας στὸν Θεό! Οἱ κοσμικοὶ κύκλοι ἔφθασαν νὰ λένε πὼς ἡ νεολαία ἔγινε συντηρητικὴ πλέον κ.λπ.

Ὡστόσο ἡ εἰκόνα αὐτή, ὅσο καλὴ καὶ νὰ φαίνεται, περισσότερο μᾶς προβληματίζει καὶ λιγότερο μᾶς ἐνθουσιάζει. Καὶ νὰ γιατί...

* * *

Τὸ ὅτι οἱ νέοι πιστεύουν στὸν Θεὸ (ποὺ πολλὲς φορὲς εἶναι ἕνας ἀπρόσωπος Θεὸς καὶ ὄχι ὁ Τριαδικὸς Θεός), αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ δὲν εἶναι ἐντυπωσιακό, καθ' ὅσον τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα εἶναι ἔμφυτο στὸν ἄνθρωπο, στὸν κάθε ἄνθρωπο ἀνεξ-αιρέτως. Γι' αὐτὸ καὶ ἄθεοι δὲν ὑπάρχουν! Ἁπλῶς αὐτοὶ ποὺ λένε πὼς εἶναι ἄθεοι, δὲν θέλουν νὰ πιστεύουν στὸν ἀληθινὸ Θεό, ὁπότε κι ἔχουν βάλει κάτι ἄλλο στὴ θέση Του. Στὴν οὐσία πρόκειται γιὰ εἰδωλολάτρες! Ἄθεοι θὰ ἦταν ἂν εἶχαν γεννηθεῖ χωρὶς αὐτὸ τὸ θρησκευτικὸ συναίσθημα, πρᾶγμα ἀδύνατο. Ἑπομένως μὲ τὸ νὰ λέει ὁ καθένας μας πὼς πιστεύει στὸν Θεό, δὲν κάνει τίποτε ἄλλο τελικά, ἀπὸ τὸ νὰ ὁμολογεῖ αὐτὸ ποὺ νοιώθει ἐκ φύσεως.

Τὸ νὰ μιλᾶνε στὴ συνέχεια μὲ «καλὰ λόγια» γιὰ τὸν Χριστό, κι αὐτὸ δὲν εἶναι ἐντυπωσιακό, καθ' ὅσον στὴν ἀνυπέρβλητη ὄντως μορφή Του, ὑποκλίθηκαν ὥς καὶ οἱ χειρότεροι ἐχθροί Του ἀκόμη, ὅπως καὶ οἱ σταυρωτές Του! Τὸ ἴδιο συνέβη ἀκόμη καὶ

μὲ τοὺς δαίμονες ξέρετε… Αὐτοὺς ποὺ ἔκθαμβοι μπροστά Του, καὶ γεμᾶτοι φόβο καὶ τρόμο, ἄλλοτε ὁμολογοῦσαν πὼς Αὐτὸς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλοτε Τὸν παρακαλοῦσαν νὰ μὴ τοὺς στείλει στὴν κόλαση ἀλλὰ … στοὺς χοίρους! Ἂν δὲν ἔβλεπαν πὼς ἦταν ἀνώτερός τους, δὲν θὰ Τὸν παρακαλοῦσαν! Ἑπομένως ἐπειδὴ εἶναι τέτοια ἡ μορφὴ τοῦ Χριστοῦ, ὅποιοι κι ἂν εἶναι αὐτοί, ὅ,τι κι ἂν πιστεύουν, στὸ τέλος κάτι μεγάλο θὰ ποῦν γι’ Αὐτόν, ἀκόμη καὶ τότε ποὺ δὲν θέλουν νὰ Τὸν παραδεχθοῦν, ὅπως εἶναι, ὡς Θεάνθρωπο δηλαδή.

Τὸ ὅτι ἐμπιστεύονται τὴν Ἐκκλησία ἀσφαλῶς δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι εἶναι εὐκαταφρόνητο, ἂν σκεφτοῦμε τὸν ὅλο πόλεμο ποὺ δέχεται σήμερα αὐτὴ ἀπὸ παντοῦ καὶ τὴν ἀμείωτη προπαγάνδα ποὺ γίνεται σὲ βάρος της. Ὡστόσο κι αὐτὸ πόσο ἐντυπωσιακὸ εἶναι ἆραγε, ἂν σκεφτοῦμε πὼς ἡ κοινωνία μας δὲν παύει νὰ εἶναι Χριστιανικὴ καὶ μάλιστα Ὀρθόδοξη, οἱ σημερινοὶ νέοι δέχθηκαν (στὸ βαθμὸ ποὺ ἔγινε αὐτὸ) μία ἀνάλογη παιδεία, πηγαίνουν στοὺς ἱ. ναοὺς ἔστω τὶς μεγάλες ἑορτὲς κ.λπ. Κι ἔπειτα εἶναι καὶ ἡ διαφθορὰ ποὺ ἔχει ἐπέλθει σὲ ὅλους τοὺς θεσμοὺς ποὺ ἀσφαλῶς ἔχει κλονίσει τὴν ἐμπιστοσύνη μικρῶν καὶ μεγάλων.

Ἀλλὰ ποιὸ εἶναι τὸ σημεῖο ποὺ προβληματίζει; Μὰ τὸ βίωμα βέβαια, δηλαδὴ ἡ ἴδια ἡ ἐν Χριστῷ ζωή. Ἕνα βίωμα πού, σύμφωνα μὲ τὴν δημοσκόπηση, εἶναι πολὺ περιορισμένο. Θὰ λέγαμε πὼς πρόκειται γι’ αὐτὸ τὸ 5% ποὺ ἀναφέρει στὸ τέλος ἡ δημοσκόπηση!

* * *

Τὸ ὅτι τὸ βίωμα εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀνέκαθεν λείπει ἀπ’ τὴ νεολαία, μποροῦμε νὰ τὸ δοῦμε καὶ διαφορετικά.

Ἆραγε τί γινόταν στὴν ἐποχὴ τῶν γονιῶν τῶν σημερινῶν παιδιῶν; Ἦταν τότε τὰ πράγματα διαφορετικά; Σαφῶς ὄχι! Λίγο ὥς πολὺ κάπως ἔτσι ἦταν ἡ κατάσταση καὶ τότε. Κάλλιστα τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ πεῖ κανεὶς καὶ γιὰ τὴν ἐποχὴ τῶν παππούδων τους! Ἐπιπλέον τὸ ἴδιο γινόταν καὶ σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες! Ὅλοι πίστευαν στὸν Θεὸ (ἔστω γενικὰ καὶ ἀόριστα), ὅλοι παραδέχονταν τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του, ὅμως λίγοι ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ ζοῦσαν ἐν Χριστῷ. Θὰ ἦταν ἐντυπωσιακό, ἂν εἴχαμε δημοσκοπήσεις γιὰ τὸ θέμα μας στὸ βάθος τοῦ χρόνου. Φρονοῦμε πὼς θὰ ἐπιβεβαιωνόταν πλήρως αὐτὴ ἡ ἀλήθεια.

Κι ἂς φέρουμε ὡς παράδειγμα τὸν ἐκκλησιασμό, ποὺ θὰ λέγαμε πὼς ἀποτελεῖ καὶ τὸ πρῶτο βῆμα κάποιου γιὰ τὴν ἐν Χριστῷ ζωή του. Λοιπόν, ἀνέκαθεν ἦταν λίγοι οἱ τακτικὰ ἐκκλησιαζόμενοι, ἐνῷ οἱ πολλοὶ ἐκκλησιάζονταν μόνο στὶς μεγάλες ἑορτές, ὅπως καὶ σήμερα. Μάλιστα βλέπουμε στὶς ὁμιλίες τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου τὸν ἀγῶνα ποὺ ἔκανε, γιὰ νὰ πείσει τοὺς Χριστιανοὺς τῆς ἐποχῆς του νὰ ἐκκλησιάζονται.1 Καὶ μιλᾶμε γιὰ τὸν 4ο αἰῶνα μ.Χ.!

Ναί, σήμερα στὴν Ἐκκλησία πηγαίνουν ἐλάχιστοι νέοι. Οἱ περισσότεροι εἶναι ἐνήλικες καὶ κυρίως ἡλικιωμένοι. Ὅμως κι ὅταν αὐτοὶ οἱ ἐνήλικες καὶ οἱ ἡλικιωμένοι ἦταν νέοι, πάλι τὸ ἴδιο ὑπῆρχε! Ἄρα καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος αὐτῶν δὲν ἐκκλησιάζονταν τότε, παρὰ ἕνας μικρὸς ἀριθμός τους.

* * *

Ἀλλὰ τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἐμποδίζει ὅλους, καὶ περισσότερο βέβαια τοὺς νέους, νὰ κάνουμε τὸ ἑπόμενο καὶ καθοριστικὸ βῆμα ποὺ εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ ζωή; Νὰ ἕνα καίριο ἐρώτημα.

Ἡ ἀπάντηση δὲν εἶναι ἁπλή, γιατί τὸ θέμα ἔχει πολλὲς πτυχές. Ὁ κυριότερος λόγος, ὅμως, ἕνας εἶναι. Ἡ ἀγάπη μας στὴν ἁμαρτωλὴ ζωή! Βλέπετε καὶ τὰ δύο αὐτὰ δὲν συμβιβάζονται. Ἢ εἶσαι μὲ τὸν Χριστὸ ἢ δὲν εἶσαι. Ἢ ζεῖς ὅπως Ἐκεῖνος θέλει ἢ δὲν ζεῖς!

Μάλιστα ὅλος ὁ ἀγώνας μας εἶναι γιὰ νὰ ὑπερβοῦμε τὶς μόδες, τὶς τάσεις, τοὺς ἄλλους, ἀκόμη δὲ κι αὐτὸ τὸν ἑαυτό μας, προκειμένου νὰ ζήσουμε, ὅπως Ἐκεῖνος θέλει. Καὶ γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουμε αὐτὸ πρέπει νὰ ζοῦμε πάντοτε ἐν μετανοίᾳ. Μὲ «μετάνοια ἀδιάκοπη», ὅπως λένε οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Ἅγιος Ἰουστῖνος (ἔζησε τὸν 2ο αἰῶνα μ.Χ.), ἀναφέρει στὰ συγγράμματά του πώς, ὅταν ἦταν νέος κι ἔψαχνε νὰ βρεῖ τὴν ἀλήθεια, εἶχε διαπιστώσει ὅτι οἱ πολλοὶ ἀπέφευγαν τὸν Χριστιανισμὸ λόγῳ τῆς ἠθικῆς του αὐστηρότητας, σὲ σχέση μὲ τὴν ἀσύδοτη εἰδωλολατρία! Ὡστόσο ἐκεῖνο ποὺ τὸν συγκλόνιζε ἦταν ἡ ἀνώτερη ζωὴ τῶν Χριστιανῶν καὶ ἡ ἀφοβία τους στὸν θάνατο. Γι’ αὐτὸ καὶ ὄχι μόνο ἔγινε Χριστιανός, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρωσε τὴν ἐν Χριστῷ ζωή του μὲ τὸ μαρτύριο.

Ἀπ’ αὐτὸ παρατηροῦμε ὅτι ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ «αὐστηρότητα» εἶναι ἐκείνη τελικὰ ποὺ ξεχωρίζει τὰ πράγματα ἀπ’ τὴν ἁμαρτωλὴ ζωή, ἀλλὰ κι ἐκείνη ποὺ κάνει καὶ τὴ διαφορὰ καὶ συγκλονίζει κάθε καλοπροαίρετο.

Ν’ ἀναφέρουμε κι ἕνα ἀκόμη παράδειγμα. Στοὺς πρώτους χριστιανικοὺς αἰῶνες, πλῆθος ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ ἐγκατέλειπαν τὴν εἰδωλολατρία καὶ ἀσπάζονταν τὴν Χριστιανικὴ Πίστη. Τότε παρατηρήθηκε πὼς οἱ κατηχούμενοι συνεχῶς ἀνέβαλαν τὴν βάπτισή τους, γιατί προηγουμένως ἤθελαν νὰ ... χαροῦν τὴ ζωή τους, ἐξακολουθώντας ἔτσι νὰ μένουν στὶς ἁμαρτίες καὶ τὰ πάθη τους! Μάλιστα γιὰ τὴν ἀνατροπὴ αὐτῆς τῆς φοβερῆς ἀντίληψης ἀσχολήθηκαν ἰδιαίτερα ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ Ἅγ. Γρηγόριος ὁ Θεολόγος καὶ ὁ Ἅγ. Γρηγόριος Νύσσης, τῶν ὁποίων σῴζονται οἱ σχετικὲς ὁμιλίες2.

Ναί, αὐτὸ τὸ πρόβλημα ἦταν σὲ κάθε ἐποχή. Καὶ σήμερα τὸ ἴδιο λέμε, ὅτι δηλαδὴ

πρέπει νὰ χαρῶ τὰ νιάτα μου τώρα ποὺ εἶμαι νέος κι ὅταν πιὰ γεράσω τότε … μπορῶ νὰ ἀκολουθήσω τὴ Χριστιανικὴ ζωή!

* * *

Μὴ ξεχνοῦμε πὼς τὰ πάθη καὶ ἡ ἁμαρτία εἶναι ἐκεῖνα ποὺ μᾶς χωρίζουν ἀπ’ ὅλα καὶ φυσικὰ ἀπ’ τὸν Χριστό, στὸν ὁποῖο λέμε ὅτι πιστεύουμε. Νὰ γιατί γράφει ὁ Πασκάλ: «Προσπάθησε νὰ πιστέψεις ὄχι μὲ τὴν αὔξηση τῶν ἐπιχειρημάτων σου, ἀλλὰ μὲ τὴν μείωση τῶν παθῶν σου». Καὶ κάποιος ἄλλος ἔχει τονίσει πολὺ ὡραῖα: «Ἂν ἀκόμη καὶ ἡ Γεωμετρία ἦταν ἀντίθετη στὰ πάθη μας, τότε δὲν θὰ ἔλειπαν ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἀμφισβητοῦσαν τὴν θετικότητα τῶν ἀποδείξεών της». Ἔτσι εἶναι!

Ὑπόψη ὅτι πολλοὶ νέοι (καὶ μεγάλοι!) ἀπορρίπτουν τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ χωρὶς νὰ τὴν γνωρίζουν καὶ χωρὶς νὰ τὴν ἔχουν γευθεῖ! Εἶναι δὲ ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ κατηγοροῦν τοὺς πιστοὺς νέους ὡς προκατειλημμένους, συντηρητικούς, κολλημένους κ.λπ.!

Ὅμως ἀξίζει, ἀξίζει πολὺ ἡ ἐν Χριστῷ ζωή. Αὐτὴ εἶναι ἡ χαρά μας, ἡ εὐδαιμονία μας, τὸ μέλλον μας, ἡ προκοπή μας, ἡ προοπτική μας. Αὐτὴ εἶναι ποὺ σῴζει καὶ ὄχι ἁπλὰ μιὰ πίστη ποὺ δὲν κάνει ἐμπειρία ζωῆς τὸν Χριστό. Ἐξάλλου αὐτὴ εἶναι ἡ Χριστιανικὴ Πίστη, αὐτὴ ποὺ γίνεται ζωή. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀγαπᾶμε τὴν ἁμαρτία πιὸ πολὺ ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὴ σωτηρία μας. Καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπουμε στὴν ἁμαρτία νὰ μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό.

Τελικὰ τί ἀποδεικνύεται; Πὼς ὅλα αὐτὰ τὰ πιστεύω στὸν Θεὸ ποὺ λέμε, χωρὶς νὰ συνοδεύονται καὶ ἀπὸ τὸ ἀνάλογο βίωμα, εἶναι μία ἰδιότυπη θρησκεία ποὺ ἀπ’ τὴν μία ἀνταποκρίνεται στὴ φυσική μας κλήση γιὰ πίστη στὸ Θεὸ καὶ ἀπ’ τὴν ἄλλη δὲν μ�ς ἐνοχλεῖ καθόλου! Γιατί εἶναι μία πίστη χωρὶς ἀπαιτήσεις, δὲν ζητᾶ ἀγῶνες, βολεύει, καὶ βέβαια μᾶς ἐπιτρέπει νὰ «ἀπολαμβάνουμε» τὴν ἁμαρτωλή μας ζωή!

Θυμίζει τὸν Ἄιχμαν, τὸν ἀμετανόητο ἐγκληματία πολέμου τῶν Ναζί, ποὺ κι αὐτὸς ἔλεγε ὅτι πίστευε στὸν Θεό. Ποιὸ Θεὸ ὅμως; «Ἐκεῖνον ποὺ δὲν κατακρίνει τὴν ἁμαρτία καὶ δὲν καταδικάζει κανένα», ὅπως ἔλεγε!

* * *

Λοιπόν, τὸ ἐπαναστατικὸ δὲν εἶναι νὰ συμβιβαστοῦμε μὲ τὴν ἁμαρτωλὴ ζωή, ἀλλὰ νὰ πορευτοῦμε σταθερὰ καὶ ἀποφασιστικὰ στὴν ἐν Χριστῷ ζωή. Ὄχι μόνο νὰ μποῦμε σ’ αὐτὸ τὸ 5% ποὺ ἀναφέρει ἡ δημοσκόπηση, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ διευρύνουμε ποιοτικά! Ἐν τέλει σημαντικὸ δὲν εἶναι ἁπλῶς νὰ πιστεύουμε στὸν Χριστὸ (ἐνδεχομένως γιατί δὲν μποροῦμε νὰ κάνουμε κι ἀλλιῶς!) ἀλλὰ νὰ Τὸν ἀγαποῦμε πολύ, πάρα πολύ. Τόσο πολὺ ποὺ νὰ ἀρνούμαστε τὰ πάντα πρὸς χάριν Του καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα τὴν ἁμαρτία. Αὐτὴν ποὺ τόσο ἐπιδέξια μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν Χριστό. Μὴ ξεχνοῦμε πὼς κάποιοι ποὺ

Τὸν ἀγάπησαν πολύ, ὄχι μόνο τὰ ἐγκατέλειψαν ὅλα, ἀλλ’ ἔφθασαν καὶ σ’ αὐτὸ ἀκόμη τὸ μαρτύριο…

Σημειώσεις:

[1] Βλέπε τὸ βιβλίο μας «Ἀγ. Ἰω. Χρυσοστόμου: Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΥ». [2] Βλέπε τὸ βιβλίο μας «ΖΗΣΕ ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ, ΟΧΙ ΟΤΑΝ …ΓΕΡΑΣΕΙΣ»!

(Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος")